

—JEG DRØMTE OM EN PAUSE FRA BYEN

Livet i Lofoten

Drømmen om nærheten til naturen hadde lenge vært der for Elin (44), men det ble med tanken. Så tok livet en uventet vending, men forandringer kan også ha noe fint i seg.

Tekst og foto: Bina Damvold

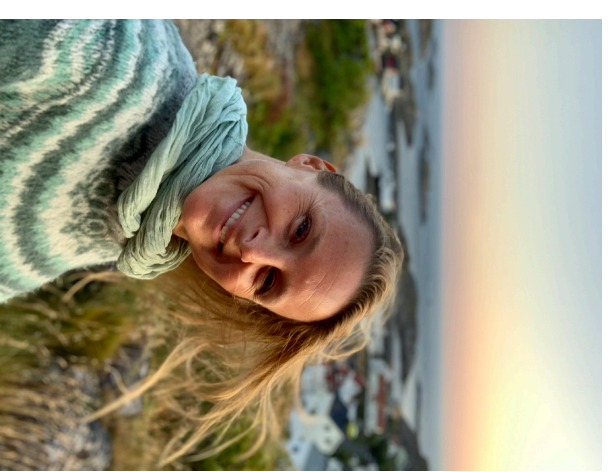
VILJ NATUREN:
Elin med sønnene
Christian og Håkon.

Elin og familien

Elin Aamodt (44) er en tobarnsmor fra Oslo som etter skilsmissten i 2018 fulgte drømmen sin om å flytte til et fiskervær på øya Skrova i Lofoten sammen med guttene sine, Håkon (5) og Christian (7).

Elin er jurist og har de 12 siste årene jobbet som leder av artistenes interesseorganisasjon, GramArt.

Drømmen dukket opp igjen, på en ny måte nå. Sterkere. Klarere. Hav og fjell. Dit vil jeg. Drømmen om åbrykket, pause fra storbyen.

Vi hadde tenkt tanken så mange ganger før. Tanken på for en periode å bo et annet sted enn midt i Oslo, der vi nå bodde med to små barn, to hektiske jobber omgitt av eksos og bylivstress. Vårt liv var ikke mer travle enn andres, men drømmen om nærheten til naturen ble sterkere da minstemann ble født. Var det mulig? I vårt trydelige land må det da finnes et naturskjønt sted for vår lille familie en liten periode?

Det ble med tanken. For det passet jo aldri. Vi var midt i karrieren, spennende prosjekter, vi stablet hverdagen så godt vi kunne, og vi likte også bylivet godt. Vi holdt hjulene i gang, i kjernetimene og tidslemna. Men ekteskapet skramte og etter å ha gått alt, skilte vi lag etter fem år ekteskap.

Som nysskilt og med hovedomsorgen for to små barn var bystresset overveldende, parallelt med at de store spørsmålene maddte seg på. Hvem er jeg? Hva vil jeg med livet? Men det er vel slike det er for alle, så det var vel bare å stå løpet. Og jeg elsker jo også jobben min og har alltid bodd i Oslo, så det var vel best å holde fast her. Ellers?

A4-LIVET I BYEN

Drømmen dukket opp igjen, på en ny måte nå. Sterkere. Klarere. Hav og fjell. Dit vil jeg. Drømmen om åbrykket, pause

fra storbyen. Drømmen om naturen. Kanne det være mulig? Alt var usikkert, jeg hadde ingen ledertråder, og jeg har ikke tall på hvor mange ganger jeg tenkte at nei, det går nok ikke». For det var så mye enklere å følge i sporet som var lagt foran meg i A4-livet i byen. Men stemmen inni meg som så lenge hadde hvisket svakt, begynte å bli høylytt nå. Og jo mer jeg lyttet, jo sterkere ble det tydelig for meg: Jeg drømte om å flytte til et lite fiskervær i Lofoten!

Hvor Lofoten dukket opp fra, vet jeg ikke, det var kjærligheten til hav og fjell og bilder jeg har sett fra Lofoten, hvor de flotte fjellene stuper i havet. Jeg slo tanken bort, det var jo absurd, ikke sant, flytte til et sted jeg aldri hadde vært engang? Dessuten hadde både økonomien og jeg fått en real knekk etter skilsmissten. Det virket uoverkommelig, jeg strevde og fant ikke lyspunktene. Som helt naturlig er etter en stor livsendring som det en skilsmisse innebærer.

STYRKE, MOT OG KRAFT

Men det skjedde også noe annet i denne perioden: en styrke jeg ikke visste jeg hadde i meg, vokste da jeg lyttet til drømmen min. Jeg fikk mot og kraft og gjorde små skritt til å følge det som føltes så rett for meg, og absund for alle andre: Jeg bestemte meg for å flytte en periode til et lite fiskervær i Lofoten. ▶

FISKEVÆR: Noe ganske annet enn et A4-liv i byen.

*Tips!
Les mer om hvorfor
Elin og familien ble
værende i Lofoten
i neste utgave.*

JULI 2018: Leiligheten på Adamstuen i Oslo er leid ut, permisjons-søknaden til jobben sendt og vi reiser på sommerferie til Lofoten, på jakt etter et lite fiskevær vi kunne flytte til fra høsten.

Hvordan, når, økonomi, hvor vi skulle bo og alt rundt ante jeg ikke, men jeg tok små, modige skritt, for jeg skjønte snart at jeg måtte hoppe uten å vite alt. For det er slik drømmer blir til, bitte små skritt hver dag mot det du tror på, og til slutt hopper i det ukjente. Jeg solgte det aller meste jeg hadde på finn.no, fikk en liten sparekonto, søkte om avdragsfrihet i banken og så kom det vanskeligste: sende inn permisjonssøknad til jobben jeg er så glad i, og spørre eksmannen om muligheten for at vi flyttet bort en periode.

LITE ØYSAMFUNN

Det rare er at alt som først føltes umulig, ble etter hvert mulig når jeg var tydelig og trygg i valget mitt om å følge drømmen.

Høsten 2018, etter å ha kjørt fra Oslo til Trondheim med de to små i vår bitte lille bil (hva pakker man til 1 år i Lofoten?) og tatt Hurtigruta videre til Lofoten, tok vi ferga ut til den lille øya Skrova som ligger 1 mil ut i havet. I Skrova bor det 170 mennesker, det er en liten skole, barnehage, matbutikk og daglige fergeavganger over havet til Svolveær. Valget falt på Skrova da guttene og jeg den samme sommeren hadde reist tre uker på rundreise i Lofoten på jakt etter sted å flytte, og jeg falt for dette lille øysamfunnet.

FISKEVÆR OG MAJESTETISKE FJELL

Det var fullmåne og lys høstkveld da siste ferga med oss om bord kom inn i Skrova-sundet, og vi kjørte den overfulle, lille bilen vår til rorbua på brygga som vi hadde leid. Det var helt mørkt, og stedet virket forlatt. Og da sterke vindkast blåste bagasjen vår bortover veien, lurte jeg på hva i huleste jeg hadde begitt meg ut på.

Det var likevel en ubeskrivelig følelse å låse oss inn i vårt nye hjem, ikke minst da vi våknet neste morgen til lyden av et fiskevær og majestetiske fjell utenfor vinduet. Guttene jublet over måkene som fanget fisk i vannet og kråkebollene på brygga. Jeg klarte det!

TØFF LIVSLÆRING ER OGSÅ EN MULIGHET

Eventyret i fiskeværet var begynt. De få månedene og drømmen om avbrøkket er nå snart blitt til 1,5 år, for vi trives så godt. I sommer solgte jeg leiligheten i Oslo. Det å bo et sted nære naturen har gjort noe godt med meg, med oss.

Jeg ønsker å inspirere til at drømmer er mulige, selv om du ikke vet hvordan du skal få det til. At et samlivsbrudd er en tøff livslæring, men at det også kan være en mulighet til å få det bedre. Og ikke minst ønsker jeg å gi en hyllest til små samfunn og livet i et lite fiskevær i Lofoten. •